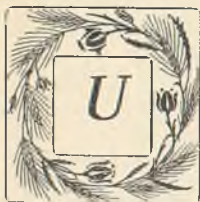

La fe en la medicina i la dignitat professional

per
J. AGUADÉ I MIRÓ

N article d'un dels literats joves de més talent--En Domènec Guansé--assenyalava l'estoïcisme amb què els metges rebem les burles de caricaturistes i satírics. La raó es troba en què malgrat totes les acusacions, malgrat algunes rares actuacions--i àdhuc moltes, si voleu--no prou fines i discretes, el metge té un alt sentiment de la vàlua de la seva professió i de la labor noble que se li ha encarregat. Aquesta dignitat professional l'allibera d'una susceptibilitat malaltissa i que no faci cas dels atacs del dibuixant o l'escriptor satíric i àdhuc celebri i rigui els seus acudits quan són enginyosos i de bona llei.

No som nosaltres qui tenim de defensar-nos, és la nostra obra qui ens defensa, són els altres homes en comprovar-ne l'eficàcia. Mentre no es dubti de la Medicina, l'atac als metges a base de quatre dites picants i unes quantes anècdotes moltes vegades falses i injustes, no és contestat per nosaltres. Sortosament, els blasmes pseudocientífics i filosòfics contra la Medicina de temps passats, han minvat i gairebé han desaparegut; el seu grau de certitud avui es veu afirmada per una multiplicitat de mitjans de diagnòstic; la seva eficàcia curativa i de les seves ordinacions profilàctiques avui l'avalen l'allargament del terme mitjà de la vida humana en els pobles civilitzats. Tot ens garanteix contra l'escomesa que no farà altra cosa que esmussar-se i rendir-se per inútil.

Del sentiment de cos tancat i malhumorat nosaltres n'estem exempts davant d'aquestes xanxes purament literàries. Però no estem exempts, o no n'hauríem d'estar, de sentir-lo quan els atacs jereixen la dignitat mèdica no amb esplais més o menys artístics, sinó d'una forma més efectiva i més innoble en vexar la nostra dignitat científica i d'home. És molt menor el dany d'una caricatura que el d'una carada d'un batlle sense educació, que la subjecció econòmica i científica al director d'una mutual, que l'explotació per part del públic de les nostres trifulgues financeres, que la competència descarada i poca-solta entre companys. Tots aquests factors, i d'altres que no cal enumerar, rebaixen la nostra moral en minvar el nostre prestigi.

Davant d'ells si que tenim de sentir-nos cos compacte i defensar-nos ardidament. Si la professió mèdica abandona el punt de dignitat que deriva d'un alt concepte de la seva missió social, si la rebaixa fins a esdevenir una funció menyspreable, tota la majestat i magnificència de la Medicina, tots els seus beneficis per a l'home s'esvairan. Amb un cos professional vexat i indignat, per alta que sigui la Ciència que conrea, els fruits seran pocs i mancats d'usana. El deixar-se atuir sense protesta, palesa que s'ha perdut el concepte d'honorabilitat que dictava el lleial exercici de la Medicina i a l'ensens, i, com a conseqüència, la fe en ella. El metge que s'aconhorta a viure amb indignitat professional és que no creu en la Medicina.